

**Keskmise töötajate arvu
avalikustamine aastaaruande lisas
tööjõurendiga tegeleva ettevõtte
korral**

Austatud Gerri-Lys Kalmus

Olete esitanud selgitustaotluse Rahandusministeeriumile, milles soovite täpsustada raamatupidamise seaduse (edaspidi *RPS*) § 21 lg 1 p 5 (ja samas seaduses ka mujal) viidatud keskmise töötajate arvu määratlemist tööjõu rendiga tegeleva ettevõtte puhul. Rahandusministeerium käsitleb Teie pöördumist selgitustaotlusena, millele vastamist reguleerib märgukirjale ja selgitustaotlusele vastamise ning kollektiivse pöördumise esitamise seadus (edaspidi *MSVS*). MSVS §-st 3 tulenevalt annab Rahandusministeerium selgitusi tema poolt väljatöötatud õigusaktide, nende eelnõude ja asutuse tegevuse aluseks olevate õigusaktide ning asutuse pädevuse ja õigusloome tegevuse kohta.

Selgitame, et kuna töötamise olemus ei ole Eestis reguleeritud mitte *RPS*-is, vaid vastavaid majandustegevuse valdkondi reguleerivates seadustes (nt töölepingu seadus, maksukorralduse seadus, võlaõigusseadus jt), siis tuleb nende õigusaktidega arvestada ka ettevõtte töötajate arvu määratlemisel.

Maksukorralduse seaduse (edaspidi *MKS*) § 25¹ lg 1 kohaselt on töötamise registreerimisel kohustatud isikuks tööd võimaldav isik. Selleks on Eesti residendist või mitteresidendist juriidiline isik, Eesti riigiasutus või kohaliku omavalitsusüksuse asutus, füüsiline isik või füüsilisest isikust ettevõtja, kes sõlmib töötamise aluseks oleva kokkuleppe või nimetab inimese ametikohale (*MKS* § 25¹ lg 3 p 3). Töölepingu seaduse (edaspidi *TLS*) § 6 lg 5 ja § 6¹ kohaselt täidab töötaja renditöö puhul tööülesandeid kasutajaettevõtja juures, kuid tööleping on sõlmitud tööandjaga. Seega on renditöötaja registreerimiskohustus tööandjal kui tööd võimaldaval isikul. Eestisse lähetatud töötajate töötingimuste seadus (edaspidi *ELTTS*) ei kasuta otseselt terminit "tööd võimaldav isik", vaid eristab tööandjat ja isikut, kelle juures töötaja tööd teeb. *ELTTS*-i kohaselt on tööandja nimetatud seaduse tähenduses välisriigis registreeritud või asutatud juriidiline isik või füüsilisest isikust ettevõtja, kes ei ole Eesti resident ning kellega lähetatud töötajal on sõlmitud tööleping (*ELTTS* § 3 lg 2). Seega, kui tegemist on Eestisse lähetatud renditööjõuga, on tööandjaks ajutist tööjõudu vahendav isik, mitte isik, kelle juures töötaja tööd teeb. Sama printsiipi tuleks rakendada ka vastupidi.

Seetõttu asume Teie konkreetse küsimuse puhul seisukohale, et tavapärase tööjõurendi suhte puhul tuleks töötajate keskmise arvu määratlemisel raamatupidamise aastaaruandes arvestada töötajaid nende tööandja (st tööjõu rendileandja), mitte kasutajaettevõtja töötajatena.

Rõhutame siiski, et koos töötamise vormide arenemisega võib töötajate arvu määratlemisel iga juhtum vajada eraldi hindamist. RPS-i kontekstis on sel juhul tegu raamatupidamisliku hinnanguga (RPS §15 lg 3). Töösuhte puhul saab hinnangu andmisel lähtuda näiteks sellest, kes maksab füüsilisele isikule välja töötasu, kellega ta peaks pidama läbirääkimisi suhte alustamise ja lõpetamise tingimuste üle, või kellega ta vaidleks konfliktide korral kohtus. Hinnangu andmisel tuleb lähtuda raamatupidamise aastaaruande eesmärgist (RPS § 15) ja võtta arvesse kõiki asjaolusid, mis võiksid mõjutada hinnangu tulemusena aruandes kajastatavaid andmeid. Eelkõige tuleks iga konkreetse kaasuse hindamisel lähtuda selle majanduslikust sisust, samuti RPS § 16 sätestatud alusprintsipiidest. Täpsustav abimaterjal RPS § 16 sätestatud alusprintsipiide tõlgendamiseks on antud ka Raamatupidamise Toimkonna juhendites (RTJ 1). Piiripealsete juhtumite puhul soovitame lähtuda olulisusest (RTJ 1 punktid 41-46) ja otstarbekusest (RTJ 1 punkt 63).

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Rainer Osanik
rahandusteabe poliitika osakonna juhataja

Guido Viik 611 3607
Guido.Viik@fin.ee